

[Voigt]

Nu som før ønsker fremskridtspartiet dette erhvervsfjendtlige, bureaukratforherligende tilsyn nedlagt.

Besvarelse (15/5 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Beskyldninger mod monopoltilsynet for at forfølge især mindre virksomheder dukker med mellemrum op. De er ganske ubegrundede.

Monopoltilsynets opgave er gennem tilsyn med priser og avancer at søge at holde igen på en skadelig omkostningsudvikling. De indgreb, som dette tilsyn nødvendigvis må føre med sig, vil af de virksomheder – store som små – som indgrebene retter sig imod, føles ubehagelige.

Jeg er løbende orienteret om monopoltilsynets arbejde og har fuld tillid til tilsynets rimelige og retfærdige administration af den lovgivning, som det påhviler tilsynet at administrere.

Monopolrådets alsidige sammensætning vil også tilsikre, at loven administreres på rimelig vis.

Til *handelsministeren (9/5 79)* af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Ministeren bedes oplyse, i hvor mange tilfælde landsbevillingsnævnet har omgjort en enig kommunalbestyrelses afgørelse sammenlignet med forholdene før 1. maj 1978.«

(Spm. nr. 949).

Begrundelse.

Selv om landsbevillingsnævnets mulighed for at ændre en enig kommunalbestyrelses afgørelse om meddelelse af alkoholbevilling blev indskrænket ved den ændring af loven om restaurations- og hotelvirksomhed, der trådte i kraft i maj 1978, kan man godt få det indtryk, at landsbevillingsnævnet stadig meget ofte ændrer enige kommunalbestyrelses afgørelser. Formålet med lovændringen i maj 1978 var bl. a. at give kommunalbestyrelserne større indflydelse på antallet af bevillinger i kommunerne. Man kan betvivle, om dette formål er nået, og må derfor overveje, om en yderligere stramning af landsbevillingsnævnets beføjelser eller en fuldstændig nedlæggelse af det er nødvendig.

Besvarelse (17/5 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Ved lov nr. 140 af 21. marts 1978 om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v., som trådte i kraft den 1. maj 1978, blev der bl. a. gennemført en ændring af proceduren ved indankning af de lokale bevillingsmyndigheders afgørelser.

Efter den ændrede lov er der for landsbevillingsnævnet indanket i alt 23 enstemmige kommunalbestyrelsesbeslutninger. Af disse – som efter de nye regler kun kan omgøres af et enig landsbevillingsnævn – er 15 stadfæstet, medens 8 er omgjort. Landsbevillingsnævnet består af en formand samt 4 menige medlemmer, blandt disse sidste 2, der skal repræsentere kommunerne.

Om de omgjorte afgørelser kan det oplyses, at 3 har refereret sig til eksisterende forretninger, der allerede tidligere havde alkoholbevilling, 3 er meddelt med begrænsning til alene at angå øl og/eller bordvin, i 1 tilfælde gik kommunalbestyrelsens afgørelse ud på, at der skulle meddeles en alkoholbevilling begrænset til øl, hvilken begrænsning landsbevillingsnævnet udvidede til at omfatte også bordvin. Herudover har landsbevillingsnævnet i et enkelt tilfælde tilsidesat den lokale bevillingsmyndigheds nægtelse af at godkende en person som bestyrer af en forretning med alkoholbevilling.

Handelsministeriet har ikke oplysninger om, i hvilket omfang enige kommunalbestyrelsesafgørelser er omgjort før 1. maj 1978, idet stemmeafgivningen i kommunalbestyrelsen dengang kun undtagelsesvis fremgik af afgørelserne.

Efter mit skøn giver de her tilvejebragte oplysninger ikke anledning til at overveje en stramning af landsbevillingsnævnets beføjelser, endstige en fuldstændig nedlæggelse af nævnet.

Til *ministeren for offentlige arbejder (10/5 79)* af:

Honoré (KrF):

»Vil ministeren arbejde for en billetmæssig ligestilling mellem hovedstadsområdet og det øvrige land, når det gælder togtransport for modtagere af sociale pensioner?«

(Spm. nr. 961).